"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଶି କ୍ଲାସ ଚଲାଅ, ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରି ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର ଜମା କରିଚାଲ । "

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଅହଂକାର କେବେ ବି ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ?

ଉତ୍ତର:- କେତେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମନରେ ଅହଂକାର ଆସିଥାଏ ଯେ ଏହି ଛୋଟ-ଛୋଟ ବାଳିକାମାନେ ଆମକୁ କ'ଣ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବେ । ବଡ଼ ଭଉଣୀ ନଥିଲେ, ରୁଷି ଯିବେ ଏବଂ କ୍ଲାସକୁ ଆସିବା ବନ୍ଦ କରିଦେବେ । ଏହା ହେଉଛି ମାୟାର ବିଘ୍ନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ଶୁଣାଉଥିବା ଶିକ୍ଷିକାଙ୍କର ନାମ-ରୂପକୁ ନ ଦେଖି, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ମୁରଲୀ ଶୁଣ । ଅହଂକାରରେ ଆସ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବସି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ତେବେ ଏତେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଜଣେ ଶାରୀରିକ ପିତା ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଇଏ ହେଲେ ଆତ୍ମିକ ପିତା । ତାଙ୍କର ଢେର ଆତ୍ମା ରୂପୀ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଏହି ଟେପ୍, ମୁରଲୀ ଆଦି ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବେ ଆମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ବସିଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଖୁସିର କଥା । ବାବା ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ଉତ୍ତମ, ମଧ୍ୟମ ଏବଂ କନିଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ଥାନ୍ତି । ଆଦିରେ ହେଲେ ଉତ୍ତମ, ମଝିରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟମ, ଅନ୍ତରେ ହେଲେ କନିଷ୍ଠ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ, ପୁଣି ମଧ୍ୟମ ପୁଣି କନିଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେଉଛି ତେଣୁ ଯେଉଁ ସବୁ କଥାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଂଶୟ ଆସୁଛି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରାୟତଃ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କୁ କାହିଁକି ବସାଇଛ ? ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଦେଖ ତଳେ ମଧ୍ୟ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରେ ଏକଦମ୍ ଅନ୍ତରେ, ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଏହି କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ହେବା ଦରକାର । ଜଣେ ବି ନିର୍ବୋଧ ଥିଲେ, ସମସ୍ତ ବି. କେ.ଙ୍କର ନାମ ବଦ୍‌ନାମ ହୋଇଯିବ । ଠିକ୍‌ରେ ବୁଝାଇ ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାସ୍ ତ ଅନ୍ତ ସମୟରେ ହିଁ ହେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବୁଝାଇବାରେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ନଥିଲେ, ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି କୁହାଯିବ ନା । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଯିଏ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହେବେ ଏବଂ ଯିଏ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ସେମାନେ ବିନାଶକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ମନୁଷ୍ୟ ବିଗୁଡ଼ୁଛନ୍ତି, ପୁଣି କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦୋଷ ଲଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କଳି ଗୋଳ, ଝଗଡ଼ା-ହିଂସା ଆଦି ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଡ଼େରୀ କରୁନାହାଁନ୍ତି । କିଏ କ'ଣ କରିପାରିବ । କେବେ ତ ଚିତ୍ରରେ ନିଆଁ ଲଗାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ଡ଼େରି କରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ରାୟ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି — ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ ବୀମା କରାଇ ଦିଅ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି । କୁଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟହ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା, ଆପଣ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଏକଥା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଠିକ୍ ଅଟେ । ଏହି ଦୁନିଆ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟେ ନା । ଦିନକୁ ଦିନ ମନୁଷ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଭାବୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗ ଏବେ ଛୋଟ ପିଲା, ଗୁରୁଣ୍ଡିଚି । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । କେବେ-କେବେ କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହା ମହାଭାରତ ଲଢେଇର ସମୟ ଅଟେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଭଗବାନ କୌଣସି ରୂପରେ ଥିବେ । ରୂପ ବିଷୟରେ ତ ବତାଉନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କାହା ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ । ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗୀରଥର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ରଥ ତ ଆତ୍ମାର ନିଜସ୍ୱ ଅଟେ । ସେଥିରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ତାଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଖରେ ବସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି କୁହାଯିବ । ନିଶ୍ଚୟ ଏମାନେ କିଛି କରିଯାଇଛନ୍ତି । କୌଣସି ମାର୍ଗର ବା ଭବନର ନାମ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ରଖୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଏହି ରୋଡର ନାମ ସୁବାଷ ମାର୍ଗ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁବାଷ ବୋଷଙ୍କର ଇତିହାସ ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରେ ପୁଣି ଇତିହାସ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାକୁ ବନେଇ-ଚୁନେଇ କରି ବଡ଼ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ବଡପଣ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯେତେ ଇଚ୍ଛା ସେତେ ଲେଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଗୁରୁନାନକଙ୍କର ପୁସ୍ତକ କେତେ ବଡ଼ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ତ ଏତେ ଲେଖିନାହାଁନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ବଦଳରେ ଭକ୍ତିର କଥା ସବୁ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ର ଆଦି ତ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ଏକଥା ତ ଜାଣିଛ, ଏହି ଆଖିରେ ଯାହା କିଛି ଦେଖାଯାଉଛି ଏସବୁ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ବାକି, ଆତ୍ମା ତ ଏଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚୟ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏହିସବୁ କଥା କ'ଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହେଉଛି କି । ଯଦି ଧାରଣା ହେଉଛି ତେବେ କ୍ଲାସ କାହିଁକି କରୁନାହାଁନ୍ତି । ୭-୮ ବର୍ଷରେ ଏପରି କେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉନାହାଁନ୍ତି ଯିଏକି କ୍ଲାସ କରାଇ ପାରିବ । ବହୁତ ଜାଗାରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି କ୍ଲାସ୍ କରାଉଛନ୍ତି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ମାତାମାନଙ୍କର ପଦ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ଚିତ୍ର ତ ବହୁତ ଅଛି । ପୁଣି ମୁରଲୀକୁ ଧାରଣ

କରି ତା’ ଉପରେ ଅଳ୍ପ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ତ କେହି ବି କରିପାରିବେ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ତଥାପି କେଜାଣି କାହିଁକି ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କୁଆଡ଼େ ସେବାରେ ଗଲେ ବାସ୍ ରୁଷି କରି ବସିଯାଉଛନ୍ତି । କ୍ଲାସ୍‌କୁ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଖିଟ୍‌ପଟ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ମୁରଲୀ ତ କେହି ବି ବସି ଶୁଣାଇପାରିବେ ନା । କହୁଛନ୍ତି ଫୁରସତ୍ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ତ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର କରାଇବାକୁ ହେବ ଯାହାକି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜୀବନ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଯିବେ ନା । ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ରହିଥା’ନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଆୟୁ କମ୍ ହେବ । ନାଁ, ପ୍ରଜାଙ୍କର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ହେବ । ତାହା ହେଉଛି ଅମର ଲୋକ । ବାକି ପଦରେ ଉଚ୍ଚ ନୀଚ୍ଚ ଥାଏ । ତେବେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ଉପରେ କ୍ଲାସ କରାଇ ପାରିବ । ଏପରି କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଭଲ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଦରକାର । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ୍ଲାସ କରାଇପାରିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । କେତେ ଜଣଙ୍କର ଅହଂକାର ଆସିଯାଉଛି ଏହି ଛୋଟ-ଛୋଟ ଭଉଣୀମାନେ କ’ଣ ବୁଝାଇବେ ? ମାୟାର ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆସୁଛି । ଜାଣିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ।

ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟହ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି, ଶିବବାବା ତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ବୁଝାଇବେ ନାହିଁ ନା । ସେ ତ ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ଲହଡି ଆସୁଛି । କେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କେବେ ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୁରଲୀ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଅକ୍ଷର ଜାଣିନଥିଲେ ଶିଖିବା ଦରକାର ନା — ନିଜର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜର ସହିତ ଅନ୍ୟର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଦରକାର । ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନା କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଶିବବାବାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ରହୁ ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ସର୍ବଦା ଭାବ ଶିବବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ୟାଦ କର । ଶିବବାବା ପରମଧାମରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ତ ପରମଧାମରୁ ଆସି ଶୁଣାଉନାହାଁନ୍ତି । ସର୍ବଦା ଭାବ ଶିବବାବା, ଏହି ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେ ରହିବା ଦରକାର । ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ଏହିକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ୟାଦର ଯାତ୍ରା ହେଲା ନା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବସି ମଧ୍ୟ ବହୁତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଇଆଡ଼େ ସିଆଡ଼େ ଚାଲିଯାଉଛି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ଭଲ ଭାବରେ ରହିପାରିବ । ନଚେତ୍ ଗାଁ ମନେ ପଡ଼ିବ । ଘର ଦ୍ୱାର ମନେ ପଡ଼ିବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହା ମନେ ରହୁଛି ଯେ -- ଶିବବାବା ଆମକୁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବସି ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହି ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଥିଲୁ ପୁଣି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଗଲା । ଏହିପରି ବହୁତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାହ୍ୟମୁଖୀ ହେଉଛି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଯାତ୍ରାରେ ରହିପାରିବ । ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ପରମଧାମରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାହାରେ ନିଜର ଗାଁ ଆଦିରେ ରହିଲେ ଏହି ଖିଆଲ ରହୁନାହିଁ । କେହି- କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି, ଶିବବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଏହି କାନ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛୁ । ତେବେ ଶୁଣାଇଲାବାଲାଙ୍କର ନାମ ରୂପ ୟାଦ ରହିବା ଦରକାର । ଏସବୁ ଆନ୍ତରିକ ଭାବନାର କଥା । ଅର୍ନ୍ତମନରେ ଏହି ଖିଆଲ ରହୁ ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଆମେ ଶୁଣୁଛୁ । ଏପରି ନୁହେଁ, ଯେ ଅମୁକ ଭଉଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ଉପାୟ ଅଟେ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯେତେ ସମୟ ଆମେ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୟାଦରେ ଅଛୁ । ନାଁ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ବହୁତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କୁଆଡ଼େ-କୁଆଡ଼େ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଖେତିବାଡ଼ି ଆଦି ମନେ ପଡୁଛି । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାହ୍ୟାମୁଖୀ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଶିବବାବଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଅଛି କି ? କିନ୍ତୁ ମାୟା ୟାଦ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ସାରା ସମୟ ଶିବବାବାଙ୍କର ୟାଦ ରହିପାରୁ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଖିଆଲ ଆସିଯାଉଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ନିକଟତମ ଥିବେ, ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ବସିବ । ସମସ୍ତେ କ’ଣ ୮ର ମାଳାରେ ଆସିପାରିବେ କି ? ଜ୍ଞାନ, ଯୋଗ, ଦୈବୀଗୁଣ ଏସବୁକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ ? ମାୟାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହେଉନାହଁ ତ ? କେହି କେହି ବହୁତ ଲୋଭୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଲୋଭର ଭୂତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ମାୟାର ଏପରି ପ୍ରବେଶତା ହେଉଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଭୋକ ଲାଗୁଛି, ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି... କାହା ପାଖରେ ଖାଇବାର ବହୁତ ଆସକ୍ତି ରହିଥାଏ । ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ଖାଇବା ଦରକାର । ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବାଙ୍କର ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଆସିବେ । କେତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ହେବେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୁମାରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛି-ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ବସ । ମାତାମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖାଯାଉଛି । ଶିବ ଶକ୍ତି ଭାରତ ମାତାମାନଙ୍କର ଜୟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରାଇଚାଲ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟ । ଏହି ସବୁ କଥା ନୂଆ କେହି ଆସିଲେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ହେଉଛ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ, ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ । ନୂଆ କେହି ଶୁଣିଲେ, କହିବେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ତ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି । ଇଏ ପୁଣି ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ସେ ମାନିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ନୂଆମାନଙ୍କୁ ସଭାରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉନାହିଁ । ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି ପୁଣି ବିଗଡ଼ି ଯାଉଛନ୍ତି କ’ଣ ଆମେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଅଟୁ ଯେ ଆମକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । କାହିଁକିନା ଅନ୍ୟ ସବୁ ସତସଙ୍ଗକୁ ତ ଯେ କେହିବି ଯାଇଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ହିଁ କଥା ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି । ତାକୁ ଶୁଣିବାର ହକ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ସାବଧାନୀ ରଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ନ ହେଲେ ବିଗିଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତି । ଚିତ୍ର ଗୁଡିକର ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହି ଆସୁରୀ ଦୁନିଆରେ ନିଜର ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ଏହି ବାବା ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହିଂସାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ ନା ବିକାରର ହିଂସା ନା ସ୍ଥୂଳ ହିଂସା ହଣାକଟା କରିପାରିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ବିକାରଯୁକ୍ତ ମଇଳା କପଡ଼ା ସଫା କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଘୋର

ଅନ୍ଧକାରରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦିବାଲୋକ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି କେହି-କେହି ବାବା-ବାବା କହି ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢ଼ା ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଇବା ପାଇଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ପାଠପଢାକୁ ଛାଡି ଦେଲେ ତାଙ୍କୁ ମହାମୂର୍ଖ କୁହାଯାଏ । କେତେ ପ୍ରଚୁର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ଛାଡିବା ଉଚିତ୍ କି ? ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି — ଆପଣ ସ୍ନେହ କରନ୍ତୁ ଅଥବା ଆଡ଼େଇ ଦିଅନ୍ତୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦ୍ୱାର କେବେ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ବେହଦର ବାଦଶାହୀ ଦେବା ପାଇଁ । ଛାଡ଼ିବାର ତ କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ହଁ, ଭଲ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ଲେଖୁଛନ୍ତି - ଇଏ ଆମକୁ ବହୁତ ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲିର ଲୋକ ତ ବହୁତ ଖରାପ ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ସାବଧାନର ସହ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଭାଇମାନେ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ହେପାଜତ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚୟ ନେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତି ହରାଇବାକୁ ପଡେ । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ବିଜୟନ୍ତୀ, ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି ବିନଶ୍ୟନ୍ତୀ । ପୁଣି ପଦ ବହୁତ କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବା ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତି । କେହି କେତେ ବି ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନୀ ଭାବିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଭକ୍ତିର ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ସମୟରେ ମୋର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାହ୍ୟମୁଖୀ ହେଉ ନାହିଁ ତ ? ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ମୁଁ ଶିବବାବାଙ୍କର ମହାବାକ୍ୟ ଶୁଣିଛି । ଏହିଭଳି ଭାବିବା ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଅଟେ ।

(୨) ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୋ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ଅଛି ? ଲାଳସାର ଭୂତ ନାହିଁ ତ ? ମାୟାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହେଉନାହିଁ ତ ?

ବରଦାନ:- ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ଲିଫ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ତିନିଲୋକରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସହଜଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ସଂଗମଯୁଗରେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ଲିଫ୍ଟ ମିଳିଛି । ଏହି ବିଚିତ୍ର ଲିଫ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ତିନିଲୋକରେ ଯେଉଁଠି ଇଚ୍ଛା ସେଇଠି ପହଞ୍ଚି ପାରିବ । କେବଳ ସ୍ମୃତିର ସୁଇଚ୍ ଅନ୍ କର ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚି ଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକରେ ଯେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ ସେତେ ସମୟ ସେଠାରେ ସ୍ଥିତ ରହିପାରିବ । ଏହି ଲିଫ୍ଟକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଅମୃତବେଳାରେ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସ୍ମୃତିର ସୁଇଚ୍‌କୁ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ସେଟ୍ କର । ଅଧିକାରୀ ରୂପରେ ଲିଫ୍ଟକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ତେବେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସବୁ ପ୍ରକାରର ମେହନତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମନକୁ ସର୍ବଦା ମଉଜରେ ରଖିବା ହିଁ ଜୀବନକୁ ଅନୁଭବ କରିବାର କଳା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****